Wzd domotica uitleg

PDF-leeskopie van officiële webtekst. De opmaak is aangepast; dit is geen officieel uitgegeven PDF.

Bron: https://www.dwangindezorg.nl/wzd/onvrijwillige-zorg/praktijkvoorbeelden-ambulant

Informatie over ambulante onvrijwilige zorg (buiten een instelling) in de Wet zorg en dwang

Welke eisen gelden voor onvrijwillige zorg buiten de accommodatie en waar ligt daarin de grens?

Voor het verlenen van onvrijwillige zorg buiten de accommodatie (bijvoorbeeld in een kleinschalige woonvorm, op de dagbesteding of bij de cliënt thuis) gelden de eisen van de Wet zorg en dwang en de extra eisen van het Besluit zorg en dwang. De grens voor het verlenen van onvrijwillige zorg buiten de accommodatie is bereikt wanneer de zorgaanbieder van mening is dat deze zorg hier niet verantwoord kan worden geleverd. Bijvoorbeeld omdat de veiligheid van de cliënt en /of van de medewerker niet voldoende kan worden gewaarborgd, of omdat de omgeving hiervoor niet geschikt is.

Zijn zorgaanbieders verplicht om onvrijwillige zorg te leveren buiten een accommodatie?

Nee. Een zorgaanbieder is vrij om af te wegen of hij in staat is onvrijwillige zorg op verantwoorde wijze te leveren buiten een accommodatie, hij kan hiertoe niet worden verplicht. De cliënt heeft geen recht op onvrijwillige zorg buiten een accommodatie.

Wie kan in de ambulante setting een zorgverantwoordelijke aanwijzen en op welk moment?

De zorgaanbieder maakt in het algemeen de afweging of zijn organisatie onvrijwillige zorg verantwoord kan aanbieden; hij is daartoe niet verplicht.

De Wet zorg en dwang bepaalt dat de zorgaanbieder voor iedere cliënt die onvrijwillige zorg krijgt een zorgverantwoordelijke aanwijst. De zorgaanbieder beslist uiteindelijk zelf wie hij als zorgverantwoordelijke aanwijst. Dit is afhankelijk van de situatie en context. Als bijvoorbeeld de (onvrijwillige) zorg complex is, ligt het in de rede dat hier een zorgverlener van hoger niveau als zorgverantwoordelijke bij wordt betrokken. Overigens neemt de zorgverantwoordelijke uiteindelijk nooit in haar/zijn eentje beslissingen over dwang, maar gezien het stappenplan altijd tenminste na multidisciplinair overleg en nadat dit door de Wzd-functionaris is getoetst. De zorgverantwoordelijke is diegene die de onvrijwillige zorg coördineert voor de cliënt. Er wordt op dat moment door zorgverleners gekeken wie logischerwijs de rol van de zorgverantwoordelijke op zich neemt.

Kan de huisarts onvrijwillige zorg inzetten?

Indien de zorgaanbieder (dit kan dus ook een huisarts zijn) en de cliënt of zijn vertegenwoordiger niet tot overeenstemming komen over vrijwillige zorg, moet de zorgaanbieder wanneer onvrijwillige zorg toch noodzakelijk is, (en overeenstemming dus niet bereikt kan worden) het stappenplan doorlopen. Doel van het stappenplan is om de situatie van de cliënt goed te analyseren, alle alternatieven voor vrijwillige zorg multidisciplinair worden bekeken, en in bepaalde situaties onafhankelijke deskundigheid wordt ingeschakeld. Dit stappenplan en de daarin voorziene overleggen zijn erop gericht onvrijwillige zorg zoveel als mogelijk is te voorkomen. In situaties dat de conclusie is dat gedwongen zorg toch noodzakelijk is, dient het uitgangspunt te zijn dat deze zorg altijd zo kort als mogelijk is te laten voortduren en zo snel als mogelijk is weer af te bouwen. Bij onvrijwillige zorg in de ambulante setting moet altijd worden meegewogen of het nog verantwoord is om de onvrijwillige zorg in de woonsituatie toe te passen.

Als de familie domotica inzet, bijvoorbeeld dwaaldetectie, in de thuissituatie, is dan de Wet zorg en dwang van toepassing?

De Wet zorg en dwang is alleen van toepassing op beroepsmatige zorgverleners. Wanneer domotica, bijvoorbeeld dwaaldetectie, door de familie van de cliënt wordt ingezet is de Wet zorg wen dwang niet van

toepassing.

Als de zorgverlener domotica inzet, bijvoorbeeld dwaaldetectie, in de thuissituatie, is dan de Wet zorg en dwang van toepassing?

Indien een cliënt zich verzet tegen het inzetten van domotica door een beroepsmatige zorgverlener is de Wzd wel van toepassing. Er is dan sprake van onvrijwillige zorg: het uitoefenen van toezicht op de cliënt.

Als we als thuiszorgorganisatie besluiten geen onvrijwillige zorg te leveren, hoe moeten we hier mee omgaan met de cliënten?

Indien een organisatie besluit geen onvrijwillige zorg te bieden in de thuissituatie van de cliënt is het van belang hier het gesprek over aan te gaan met de cliënt, diens naasten en andere betrokken hulpverleners. Dit gesprek kan onder meer gaan over vrijwillige alternatieven en over de haalbaarheid om in de thuissituatie te blijven wonen. Indien blijkt dat de inzet van onvrijwillige zorg noodzakelijk en de meest passende oplossing is ter voorkoming van het ernstig nadeel, dan zal de cliënt moeten worden opgenomen in een accommodatie, of kan een andere zorgaanbieder worden gezocht die wel in staat is om de benodigde zorg in de thuissituatie te leveren.